

Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 19 de desembre de 1996 ha aprovat la següent:

Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer

Exposició de motius

La present Llei es promulga en compliment de la disposició transitòria quarta de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar per les entitats enquadrades en el sistema financer, de data 11 de maig de 1995, la qual estableix que, amb caràcter previ al desenvolupament de la regulació del capital mínim a què es refereix l'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer (LOSF) de data 27 de novembre de 1993 —desenvolupament previst per a no més tard del 31 de desembre de 1997 i que ha de donar pas a la possibilitat de presentar sol·licituds per a la constitució i l'establiment de noves entitats a integrar-se en el sistema financer andorrà—, el Consell General haurà d'aprovar, d'acord amb un calendari fixat en la mateixa disposició transitòria, unes altres regulacions específiques que han de complementar l'esquema legislatiu bàsic referit a l'àmbit financer.

La informació que ha proporcionat el procediment d'adequació de les entitats autoritzades a la data de publicació de la LOSF, l'experiència acumulada des d'aquella data i les reflexions que es van fent en la perspectiva d'una obertura del sistema financer, permeten formalitzar ara, amb un coneixement de causa més gran, la regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer amb intencionalitat actual i projectiva.

A continuació s'exposen els continguts fonamentals d'aquesta Llei i les raons que els sustenten.

Així com en la LOSF els components operatius del sistema financer quedaven enquadrats en tres grups —entitats bancàries, entitats financeres amb activitat creditícia i altres entitats financeres— a fi d'agrupar separatament les entitats que tenen un component de fons ben diferenciat de les altres, a partir d'ara, seran quatre els grups que conformaran l'estructura operativa del sistema financer: entitats bancàries, entitats financeres —no bancàries— de crèdit especialitzat, entitats financeres d'inversió i entitats financeres de serveis diversos.

Pel que fa a les entitats bancàries, la LOSF ja deixa prou configurat el seu camp operatiu. Tanmateix, la present Llei hi aporta diverses precisions, especifica les activitats que, en cas de dur-les a terme, ha d'exercir a través d'una empresa jurídicament independent, i explicita la seva capacitat d'actuació mercantil fora de l'àmbit financer. En un altre ordre d'idees, es fixa un termini per a la regularització de les situacions singulars; i es regula la normalització administrativa de la Caixa d'Estalvis i Pensions a Andorra, en mèrits de les característiques històriques, institucionals i tècniques que concorren en aquest cas.

El resultat del procediment d'adequació fixat per la LOSF va mostrar que el grup d'entitats financeres amb activitat creditícia —que per un major rigor terminològic, passen a denominar-se entitats financeres —no bancàries— de crèdit especialitzat— té una configuració efectiva mínima; a més, s'ha considerat en principi que les característiques econòmiques del país no propicien un desenvolupament significatiu d'aquest grup. Per aquesta raó, s'ha cregut oportú de preveure una simplificació de la seva estructura global i d'introduir alguna precisió en relació amb els mecanismes de finançament.

El grup que fins ara era denominat altres entitats financeres és objecte d'un desenvolupament més gran. En efecte, la LOSF es limitava a fer un enunciat de les entitats que componien el grup, i no s'entrava en la definició de les seves activitats respectives. Amb la base d'informació de què ara es disposa, la regulació d'aquestes entitats es pot fer sobre un coneixement més objectiu i amb una precisió conceptual més gran.

Aquest grup ha quedat dividit en dos: entitats financeres d'inversió i entitats financeres de serveis diversos. La divisió s'ha fet per separar aquelles entitats que tenen facultats i responsabilitat de gestió per compte de tercers, d'aquelles que impliquen un servei financer però que no comporten funcions de gestió.

D'altra banda, aquesta divisió era especialment oportuna a causa de la incorporació al sistema financer d'aquelles entitats que, pel fet de limitar-se a l'assessorament, n'havien quedat al marge; és una decisió que s'ha pres perquè l'experiència internacional indica que és convenient de tenir sota control de l'autoritat financerà les activitats d'aquesta naturalesa.

En la formulació de la regulació d'aquestes entitats financeres s'ha partit, conforme al que ja és habitual, de la realitat específica i la conveniència d'Andorra, i s'han tingut en compte les activitats, les estructures i les denominacions que prevalen en els països que ens poden servir de referència. S'ha procurat que la terminologia pròpia necessària no introdueixi cap possibilitat de malentès interpretatiu. Per aquesta mateixa raó, la Llei incorpora unes definicions que s'ha procurat que fossin clares i precises.

També és oportú remarcar que es manté el principi que, mentre no es produeixin circumstàncies noves que puguin fer modificar aquest criteri, només les entitats bancàries tenen la facultat de rebre habitualment del públic dipòsits i altres fons reemborsables. Els legisladors volen que l'estructura funcional del sistema financer prioritzi la seguretat dels dipositants i que faciliti els procediments de lluita contra el blanqueig de diner procedent del crim organitzat.

Sense que entri en contradicció amb el que s'exposa en l'anterior paràgraf, sinó que formula la circumstància que il·lustra el caràcter no habitual de la recepció de fons reemborsables del públic, la Llei precisa les condicions que les entitats financeres, així com qualsevol altra empresa mercantil, han de complir per poder incorporar a la seva estructura financera fons reemborsables en contrapartida d'una emissió de determinats valors.

El manteniment del caràcter exclusiu de la facultat de rebre del públic dipòsits i altres fons reemborsables haurà d'implicar que, en els desenvolupaments normatius que es vagin succeint, les entitats bancàries continuaran sent objecte d'un especial nivell d'exigències tècniques i econòmiques.

La present Llei comporta la modificació dels capítols segon i tercer de la LOSF, així com alguna altra modificació menys rellevant. Els legisladors consideren que una volta s'hagi completat el programa legislatiu fixat per als anys 1996 i 1997, s'estarà en situació de consolidar, en una llei general, el cos legal bàsic que haurà de regir el sistema financer a partir de l'inici de 1998.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.